

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 185

гр. Перник, 30.08.2011г.

Административен съд – Перник, в закрито съдебно заседание на тридесети август през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

При участието на секретар:, като разгледа докладваното от съдията Георгиева адм.д. № 203 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 - 178 от АПК, във връзка с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози.

Образувано е по жалба, подадена от “Транс Експрес Груп”ЕООД, представлявано от К.И., със седалище и адрес на управление на дейността гр. София, бул. “Пушкин” № 38 и от С.Н.С., *** против Заповед № РД-14-21-1158/29.04.2011 г. на началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник, с която е наложена принудителна административна мярка изразяваща се във временно спиране от движение на автобус, марка “Фолксваген Крафтер”, с рег. № СА 9214 МХ, собственост на “Порше лизинг БГ”ЕООД и отнемане на предна табела с регистрационен номер и документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство.

От изложеното в жалбата се достига до извода, че жалбоподателите оспорват заповедта в частта, с която на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б "б" от Закона за автомобилните превози е спрял от движение автобус, марка “Фолксваген Крафтер”, TDI 2.5, с рег. № СА 9214 МХ, собственост на “Порше Лизинг БГ”ЕООД и на основание чл. 106а, ал. 4 от ЗАП е определена парична гаранция в размер на 500лева. В жалбата се поддържа, че заповедта е нищожен административен акт, като постановена при липса на компетентност и неспазване на установената от закона форма. Алтернативно се застъпва позицията, че акта е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с целта на закона. Искане за заповедта да бъде отменена и да се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник чрез процесуалният си представител оспорва жалбата. На първо място излага съображения, че образуваното производство по оспорване на тази заповед е недопустимо. Твърди, че жалбоподателите не разполагат с активна легитимация да оспорват процесната заповед, с оглед на което иска прекратяване на производството и оставяне на жалбата без разглеждане. Алтернативно излага съображения, че заповедта е правилна и законосъобразна, издадена от компетентен орган и в предписаната от закона форма. При постановяването ѝ са спазени административно производствените правила. С оглед на това моли жалбата да бъде оставена без уважение и да се присъдят направените по делото разноски.

Административен съд–Перник, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.04.2011 г. при извършване на проверка за спазване на разпоредбите на Закона за автомобилните превози, Закона за движението по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове, младши инспектор при ОО”КД-ДАИ”,

гр. Перник съставя акт за установяване на административно нарушение № 115839 от 28.04.2011г., против С.Н.С., за това, че на същата дата като водач на моторно превозно средство управлява автобус, марка “Фолксфаген Крафтер”, TDI 2.5, с рег. № СА 9214 МХ, собственост на “Порше Лизинг БГ”ЕООД, като извършва превоз на пътници, под формата на “случаен превоз”, като превозваните в автобуса пет пътника са без надлежно попълнени карти за специализиран превоз. За описаните нарушения на чл. 96а, ал. 3 е издаден акт за установяване на административно нарушение. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадена и Заповед № РД-14-21-1158/29.04.2011 г. на началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник, с която е отнет документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство № 003193593 и е свалена регистрационната табела, като на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. “б” и чл. 106а, ал. 2, т. 1 от Закона за автомобилните превози временно е спрял от движение автобус, марка “Фолксфаген Крафтер”, TDI 2.5, с рег. № СА 9214 МХ до заплащане на парична гаранция в размер на 500лева или до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение. Видно от направеното отбелязване върху оспорената заповед същата е връчена на водача на автобуса-С.Н.С. на 03.05.2011г.. Върху заповедта е отбелязано също, че са върнати на 11.05.2011г. отнетите документи, след като е заплатена паричната гаранция.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че за жалбоподателите не е налице правен интерес да оспорват наложената принудителна административна мярка. Доводите за това са следните:

Страните не спорят, че спрения от движение автобус, марка “Фолксфаген Крафтер”, TDI 2.5, с рег. № СА 9214 МХ е собственост на “Порше лизинг БГ”ЕООД. Съгласно чл. 106а, ал. 2, т. 1 от ЗАвП принудителните мерки по ал. 1 се осъществяват чрез сваляне на предна табела с регистрационен номер и отнемане на документа, установяващ регистрацията на превозното средство и временно спиране от движение на МПС, с което се извършва обществен превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен превоз - до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение, съответно до прекратяване на административнонаказателното производство. Заповедта е произвела предвиденото с нея правно действие. Визираните законови разпоредби сочат, че адресат на принудителната административна мярка е лицето - собственик на превозното средство. В този смисъл в обжалваната заповед административният орган изрично е посочил кой е собственикът на процесното моторно превозно средство. От свидетелството за регистрация е видно, че МПС-то е регистрирано като собственост на “Порше лизинг-БГ”ЕООД. По аргумент от чл. 143 от ЗДвП, разпореждащ регистрирането на пътните превозни средства на името на техния собственик, адресат на принудителната административна мярка е лицето-собственик на превозното средство, независимо дали същото е водачът, извършил случаен или друг вид превоз или ползвателя по договор за финансов лизинг. За собственика като засегната от акта страна възниква правото да я оспори по предвидения в закона ред. В този смисъл в обжалваната заповед административният орган изрично е посочил кой е регистрираният действителен собственик на автобуса, но не е разпоредил съобщаване на акта. С оглед на това, съдът констатира, че издадената заповед не е била съобщена по надлежния ред на собственика на превозното средство, поради което на “Порше лизинг БГ”ЕООД му е изпратено съобщение за съобщаване на акта и му е предоставена възможност да защити своите интереси. След извършена служебна проверка се установи, че жалба от собственика на МПС-то не е депозирана, а не е депозирана и по реда на чл. 162, ал. 3 от АПК до началото на устните състезания. За настоящите жалбоподатели, не е налице правен интерес да оспорват тази мярка, тъй като тя не

засяга пряко правната им сфера. По силата на представения договор за лизинг и чл. 3.6 общите условия неразделна част от него – “Транс експрес груп” ЕООД е следвало да регистрира автомобила на свое име като ползвател по лизинговия договор. Видно от част I на свидетелството за регистрация № 003193593 на превозното средство това не се е случило. С оглед на това и задължението на жалбоподателя по чл. 9.4 от общите условия да използва автомобила съобразно действащите закони мотивират съда да приеме, че жалбоподателят не е активно легитимиран да обжалва процесната заповед. Правото на оспорване по отношение на наложената ПАМ временно спиране от движение на МПС принадлежи на “Порше лизинг-БГ” ЕООД, като действителен собственик на превозното средство, но това право към настоящия момент не е упражнено от негово име. Създадените облигационни отношения между собственика и ползвателя не могат да служат като юридически факт, от който жалбоподателят да извлече правото си на обжалване на административната мярка. За “Транс Експрес Груп” ЕООД не е налице правен интерес от оспорване на мярката, тъй като съгласно чл. 106а, ал. 2, т. 1 от Закона за автомобилните превози, принудителната административна мярка по ал. 1 се осъществява чрез сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство. Адресат на документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, е неговият собственик – чл. 143, ал. 1 от Закона за движение по пътищата. С оглед на този юридически факт административното правоотношение е между компетентния орган и собственика на автомобила. Като страна по материалното правоотношение именно лизингодателят е процесуално легитимиран да оспори отнемането на свидетелството за регистрация. Правата, които настоящия жалбоподателя има са породени от търговски договор и са свързани към настоящия момент единствено с ползването на автомобила. За него липсва законова възможност да брани чужди права, в това число да предявява иски по съдебен ред. Правата и задълженията му произтичат и са във връзка единствено с ползването на автомобила и са насочени единствено към контрахента, а не към други субекти, в случая към държавен орган. От представените и приети общи условия на “Порше лизинг БГ” ЕООД е видно, че нито една хипотеза не предвижда, че лизингодателя е дал право на жалбоподателя-лизингополучателя да упражни от негово име неговото субективно право на жалба.

Съдът приема за безспорно обстоятелството, че жалбоподателят има личен интерес от отмяна на наложената принудителна мярка, но този му интерес произтича от договорните му търговски взаимоотношения, но не е предвиден от закон. С оглед на това абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съдебното обжалване е наличие на пряк и непосредствен правен, законов интерес, какъвто в настоящия казус не се открива.

По отношение на жалбоподателя С.С., като водач на превозното средство, с което е осъществен превоза на пътници, не е налице правен интерес да оспори тази мярка, тъй като тя не засяга пряко правната му сфера и същият не е адресат на оспорвания акт.

С оглед на изложеното следва да бъде отменен дадения ход по същество на делото, а вместо това жалбата да се остави без разглеждане и производството да се прекрати.

Водим от изложеното, Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

Отменя протоколно определение от 05.08.2011 г., в частта, с която е даден ход на делото по същество и вместо него:

Оставя без разглеждане жалба подадена от управителя на “Транс Експрес Груп”ЕООД и С.Н.С. против Заповед № РД-14-21-1158/29.04.2011 г. на началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник.

Прекратява производството по административно дело № 203/2011г. по описа на Административен съд Перник.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: